

## ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ СФЕРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Кіпенський А.В.

*Національний технічний університет  
«Харківський політехнічний інститут»,  
м. Харків*

«Хто володіє інформацією, той володіє світом» – само цю фразу приписують Натану Ротшильду, який заробив величезні гроші, фактично обдуривши власників цінних паперів під час війни з Наполеоном. З тих пір цінність та важливість інформації збільшилася багатократно.

У питаннях інформатизації сфери охорони здоров'я, розвитку телемедицини, дистанційної освіти, створення реєстрів пацієнтів та відповідних баз даних Україна суттєво відстає від розвинутих країн світу. *Альтернативи інформатизації охорони здоров'я не існує*, але для її впровадження необхідна законодавча база, державне фінансування та відповідна підготовка медичних працівників.

Одним з перших правових актів щодо інформатизації суспільства є Закон України № 80/94-ВР від 5 липня 1994 року «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», який регулює відносини у сфері захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах.

4 лютого 1998 року було прийнято Закон України № 74/98-ВР «Про Національну програму інформатизації». Цією програмою визначалася стратегія розв'язання проблеми забезпечення інформаційних потреб та інформаційної підтримки соціально-економічної, екологічної, науково-технічної, оборонної, національно-культурної та інших видів діяльності у сферах загальнодержавного значення.

18 грудня 2001 року Кабінет Міністрів України приймає Постанову № 1702 «Про затвердження Порядку формування та виконання галузевої програми і проекту інформатизації». Ця Постанова визначає механізми формування та виконання програм і проектів інформатизації усіх галузей діяльності, як складової частини Національної програми інформатизації.

З метою побудови відкритого для всіх людей і спрямованого на розвиток країни інформаційного суспільства Верховна Рада України 9 січня 2007 року прийняла Закон № 537-V «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки». При цьому основне завдання розвитку інформаційного суспільства визначається як сприяння кожній людині на засадах широкого використання сучасних інформаційно-комп'ютерних технологій (ІКТ) створювати інформацію і знання, користуватися та обмінюватися ними, виробляти товари та надавати послуги, повною мірою реалізуючи свій потенціал, підвищуючи якість свого життя і сприяючи сталому розвитку країни на основі цілей і принципів, проголошених Організацією Об'єднаних Націй, Декларації принципів та Плану дій, напрацьованих на Всесвітніх зустрічах на вищому рівні з питань

інформаційного суспільства (Женева, грудень 2003 року; Туніс, листопад 2005 року), та Постанови Верховної Ради України від 1 грудня 2005 року «Про Рекомендації парламентських слухань з питань розвитку інформаційного суспільства в Україні».

Національна політика України щодо розвитку інформаційного суспільства ґрунтується на пріоритетності науково-технічного та інноваційного розвитку держави; формуванні необхідних для цього законодавчих актів і сприятливих економічних умов; всебічному розвитку загальнодоступної інформаційної інфраструктури, інформаційних ресурсах та забезпеченні повсюдного доступу до телекомунікаційних послуг та ІКТ; сприянні збільшенню різноманітності та кількості електронних послуг, створенні загальнодоступних електронних інформаційних ресурсів; поліпшенні кадрового потенціалу; посиленні мотивації щодо використання ІКТ; широкому впровадженні ІКТ в науку, освіту, культуру, охорону здоров'я, охорону навколишнього середовища; забезпеченні інформаційної безпеки.

В інформаційному суспільстві залучення ІКТ у сфері охорони здоров'я передбачає поліпшення демографічної ситуації, збереження і зміцнення здоров'я населення, підвищення якості та ефективності медико-санітарної допомоги, забезпечення соціальної справедливості та прав громадян на охорону здоров'я.

Механізми реалізації та план заходів з виконання завдань щодо розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки були запропоновані та затверджені Кабінетом Міністрів України (Розпорядження № 653-р від 15 серпня 2007 р.).

У 2013 р. членами Координаційної Ради МОЗ України з інформатизації сфери охорони здоров'я та Українського громадського професійного об'єднання «Українська Асоціація Комп'ютерна медицина» запропонована «Концепція інформатизації сфери охорони здоров'я України на 2013-2018 роки». Ця концепція була погоджена Державним Агентством з питань науки, інновацій та інформатизації України.

Таким чином, за останні майже двадцять років уся законодавча база, що необхідна для інформатизації охорони здоров'я, на наш погляд, напрацьована, цілі та завдання визначені. Підготовка фахівців для впровадження основних завдань інформатизації суспільства взагалі, та сфери охорони здоров'я зокрема, передбачена. Справа залишається за малим – потрібні гроші. Але, у тій ситуації, яка склалася в Україні на початку 2014 року завдяки революційним змінам, сподіватися на швидку інформатизацію охорони здоров'я, на жаль, не приходитьсья.